

DOLGA POT MALEGA NARODA SKOZI ČAS

FRANCI MARKEŽ

(Govor na proslavi Dneva državnosti
v Slovenski hiši)

Te dni poteka šestmesečni rok v katerem Slovenija predseduje Evropski Zvezi. Republika Slovenija ima tako vodilno vlogo med 27 državami, ki jo sestavljajo. Kot je bilo rečeno na dan slovenske diplomacije: „Slovenija je v samem jedru dogajanja v mednarodni skupnosti.“ - to prvič v svoji zgodovini. S tem se je prav za prav naša domovina predstavila širokemu svetu.

To predsedovanje je prevzela od Portugalske in ga bo oddala naprej Franciji.

Med tema dvema deželama, ob svojem času z več stoletnim vplivom na dogodke v Evropi in po svetu in s tisočletno državno tradicijo, pa predseduje Evropski Uniji država, samostojna le dobrih 16 let, naša Republika Slovenija.

Dolga je bila pot malega - a ne majhnega - trdoživnega, neuklonljivega naroda, ki je vodila skozi preizkušnje, težave, trpljenje in tudi utrditev in napredka v teku zgodovine, od naseljevanja pod Alpami pa do proglastitve svoje lastne, svobodne, neodvisne, od sveta priznane države.

Oglejmo si odločujoče vplive in dogajanja na tej poti.

Ko vsadiš sadiko bambusa, dolgo časa ni opaziti nobenega razvoja. Majhna stebelca se sicer ne posuše, a so vedno enaka. Kar naenkrat pa začno prav hitro rasti. Kaj se je zgodilo? Ves ta čas je rastlina razvijala svoje korenine, jih krepila, poglobljala in raztezala. In ko so postale dovolj močne, da rastlina lahko kljubuje vremenskim nevarnostim, stebelca zrastejo v trdne bambusove palice.

Naš narod je skozi dolga stoletja razvijal svoje korenine in jih utrjeval v časih, ko je bil stebelce sredi mednarodnih viharjev, ki ga pa niso mogli izrjaviti.

Pred skoraj 1400 leti so se naši predniki začeli naseljevati pod vzhodnimi Alpami. Imeli so rodno-plemsko ureditev. A kmalu, že v 7. stoletju, so se organizirali v lastno državo, Karantanijo, ki je nekaj časa združevala vse Slovence. Kot vidimo, državotvorne korenine segajo daleč v našo zgodovino.

Sredi 8. stoletja so stalni napadi od vzhoda Karantanijo primorali, da se je povezala z germansko Bavarsko in ji priznala nadoblast. Ohranila pa je notranjo samostojnost, kjer je ljudstvo naprej volilo in ustoličevalo svoje kneze. To je bil edinstveni primer demokracije v tistih časih, saj so slovenski knezi prejeli oblast od ljudstva in ne od zgoraj. To tudi govori o svobodoljubnem narodu, ki si je svest svoje veljave in ki priznava vladarja le kot pooblaščenca, da jih vlada.

Močna frankovska država je v času Karla Velikega osvojila velik del Evrope in je tudi Karantanija prišla pod njihovo nadoblast.

To je bila doba razširjanja krščanstva. Po začetnem odporu - bila je vera osvajačev - so ga sprejeli tudi Slovenci. Prvi ohranjeni zapisi v slovenščini, Brižinski spomeniki, so iz te dobe.

Na vzhodu v Panoniji sta pa oznanjala krščansko vero apostola Slovanov, grška brata sveta Ciril in Metod. Tako se je krščanstvo razširilo po vsem slovanskem ozemlju in

(nadaljuje na 5. strani)

Praznovanje dneva državnosti

Dvoje praznovanj je te dni spomnilo našo skupnost, da poteka že 17. obletnica samostojne Slovenije. Sprejem na Veleposlaništvu in srečanje v Slovenski hiši nam krepi ponos naših korenin in utrjuje voljo za nadaljevanje prizadevanj v prid slovenske prisotnosti v svetu. (Poročila na strani 4 in 5)

Slovenija predaja štafeto Franciji

Predsednik Sveta EU za splošne zadeve in zunanje odnose, vodja slovenske diplomacije Dimitrij Rupel, je na uradni slovesnosti v Goriških Brdih predal vajeti EU francoskemu kolegu Bernardu Kouchnerju.

Slovesnost ob predaji predsedovanja uniji je bila v vinski kleti Movia, ministra pa sta ob tem tudi nagovorila zbrane novinarje in obiskovalce. Sledilo je delovno kosilo obeh ministrov ter slovenske in francoske delegacije, na katerem sta lahko preučila ključne odprte teme Sveta EU po izteku slovenskega predsedovanja.

Francija je za svoje predsedovanje sedemindvajseterici opredelila štiri glavne prednostne naloge: politiko priseljevanja, podnebne spremembe, obrambno politiko in kmetijsko politiko, obenem pa ne želi zanemarjati tudi drugih pomembnih tem v EU.

Rupel je polletno predsedovanje EU od prejšnjega predsedujočega Portugalske na podoben slovesnosti 31. decembra lani na atlantskem otoku Madeira uradno prevzel od portugalskega zunanjega ministra Luisa Amada. Takrat je Amado vodil slovenske diplomacije simbolno predal zastavo EU.

Slovenija si ob predaji predsedovanja EU prisluži pohvale za svoj „mirmi profesionalizem v turbulentni fazi razvoja EU“, je pisal britanski Financial Times, a obenem dodaja, da je slovensko predsedovanje nekatere opomnilo, zakaj je čas za premik od rotirajočega predsedovanja na stalnega predsednika EU, ki ga predvideva Lizbonska pogodba.

Kratka, le šestmesečna predsedovanja Svetu EU namreč pogosto pripadajo malim državam z omejenimi diplomatskimi in institucionalnimi resursi, pojasnjuje časnik.

Slovenija je sicer ne glede na svojo majhnost in neizkušenost po pisanju časnika svoj mandat na vrhu EU zaključila z „zadovoljivo bilanco“ in je dokazala, da je bila naloga sicer težka, a jo je bilo vendarle mogoče opraviti - še posebej s pomočjo Evropske komisije in nekaterih podobno mislečih držav.

Kriza, ki je izbruhnila po zavrnitvi Lizbonske pogodbe na referendumu na Irskem 12. maja, v bistvu ni bila povezana s slovenskim predsedovanjem uniji, vendar pa je zasenčila vrsto dosežkov, ki jih je sicer zabeležilo vodstvo v Ljubljani, nadaljuje britanski časnik.

Slovinci so bili najbolj samozavestni v odnosih z državami nekdanje Jugoslavije: Slovenija si je želela čim prejšnjega priznanja Kosova s strani držav EU, hkrati pa je pozivala k potrjevanju trdne evropske perspektive Srbije, ki bi državi pomagala preboleti travmo ob izgubi dela njenega ozemlja.

V času predsedovanja je po podatkih vladne službe za evropske zadeve (Svez) v Sloveniji potekalo 158 uradnih dogodkov, od tega 25 na ministrski ali najvišji ravni, na katerih je sodelovalo preko 15.000 udeležencev. Večina srečanj je potekala v prav za ta namen zgrajenem kongresnem centru na Brdu pri Kranju.

Med predsedovanjem so bila štiri vrhunska zasedanja EU s tretjimi državami, od katerih je bil v Sloveniji samo vrh EU-ZDA. Vrhunski srečanja z Japonsko in Rusijo sta bili v Tokiu oziroma Hanti Mansijsku, medtem ko je bil vrh EU-Latinska Amerika, na katerem so se sestali voditelji 27 članic unije in 33 držav Latinske Amerike in Karibov, v Peruju.

Tako je Slovenija zaključila svoje predsedovanje res častno prav v dneh, ko je obhajala 17. obletnico svoje državnosti.

Pripravljeni smo na nove izzive

(Govor veleposlanika RS, prof. Avgušтина Vivoda na proslavi dneva državnosti v Slovenski hiši v Buenos Airesu)

Predsedovanje Uniji je podobno „skoku na drveči vlak“.

Države, ki se vsakih šest mesecev menjujejo za krmilom skupnosti, si začetno program s prednostnimi nalogami, ki jim želijo posvetiti posebno pozornost.

Poglejmo nekaj podatkov:

- EU-27 držav.
- 20.000 posebnih obiskovalcev neposredno v Sloveniji na zasedanju Sveta EU.

- V sklopu celotnega predsedovanja je bilo po vsem svetu skoraj 10.000 dogodkov, ki jih je Slovenija organizirala, izvajala ali predsedovala.

- 158 uradnih dogodkov v Sloveniji z več kot 15.000 udeleženci od teh 25 na ministrski ravni, v Bruslju 173 pripravljanih delovnih teles in njihovih podskupin, ki so imeli več kot 2100 sestankov.

- Dragocene izkušnje so v Sloveniji pridobili nad 2200 javnih uslužbencev od tega več kot polovica z vsebinskimi nalogami.

- 730.000 obiskovalcev na spletni strani slovenskega predsedovanja in nad 3.700.000 posameznikov na tematskem področju.

- 160 mercedesov iz uradnega voznega parka in številni avtobusi so prevozili tisoče in tisoče kilometrov skupaj z avtobusi za delegacije in vse potrebne.

- Koordinacija na letališču Jožeta

Pučnika na Brniku je svoje delo opravila odlično.

- EU-27 družini je predsedovala 17 letna Republika Slovenija!

Danes ob koncu predsedovanja lahko govorimo o dosežkih in premikih:

- V evrsko skupino sta vstopili Ciper in Malta,
- padle so zadnje schengenske ovire,

- na marčnem vrhu so državniki Unije sprožili drugi cikel lizbonske strategije rasti in zaposlovanja,

- postavili smo časovni okvir sprejetja podnebno-energetskega svežnja ukrepov,

- določeni so bili cilji in sedež evropskega Inštituta za inovacije in tehnologijo, ki ga je dobila Budimpešta,

- Slovenija si je iztržila Evrosredozemsko univerzo, ki ima velike ambicije v porajajočem medkulturnem dialogu,

- dokončano je bilo omrežje stabilizacijsko-pridružitvenih sporazumov in obnoviti evropske perspektivo držav Balkana,

- vzpostavljen je bil evropski sistem satelitske navigacije Galileo,

- uvedli smo t.i. peto svoboščino — prost pretok znanja in talentov, ki ga bo v prihodnje olajšal in maju zagnani ljubljanski proces,

- v tem času - zadnjih treh dneh je EU - pod slovenskih predsedovanjem - na začetku pogajanj o novem temeljnem sporazumu z Rusijo.

Slovenija je skočila na ta vlak samozavestno in predaja krmilo Unije - Franciji z odličnim uspehom, na kar smo lahko ponosni saj smo dokazali, da predsedovanje ni pretežko za Slovenijo.

Dva in pol milijonski narod je s svojimi državniki in diplomati predsedoval polmilijardni Uniji in to prvič v svoji zgodovini.

Evropski vlak je vodil z zavirljivim ravnovesjem tako organizacijsko kakor vsebinsko.

Praznujemo 17. obletnico neodvisne, svobodne in demokratične Slovenije. V tem času predsedovanja ostaja občutek, da smo naredili vse kar smo mogli.

In se veliko, veliko naučili.

Pripravljeni smo na nove izzive!

S tem občutkom se z veseljem udeležujemo praznovanja 17. rojstnega dneva naše drage skupne države, Republike Slovenije!

Naj živi samostojna, demokratična in svobodna Slovenija!

VTISI IZ SLOVENIJE

Izpod Andov pod Karavanke

OD NAŠEGA DOPISNIKA

Po uvodni Ipavčevi Slovenska dežela, ki jo je zbor pel kot svojo himno na vseh nastopih, je spregovoril predsednik ID SVS Boštjan Kocmur in imenoma še pozdravil ministra dr. Andreja Bajuka z gospo, avstrijskega veleposlanika v Ljubljani dr. Zdravka Inzka in nekdanjega državnega sekretarja za Slovence po svetu dr. Petra Venclja in gospo. Dr. Bajuk se je tudi oglasil, saj je bil — in tudi ga. Kati — kar petnajst let član zbora, predno je odšel iz Mendoze. Pri zboru se je naučil spoznavati in ljubiti slovensko zemljo in z veseljem ugotavlja, da so se te vrednote prenesle tudi na sinove in hčere tistih, s katerimi je sam prepeval.

Zbor je pod vodstvom dirigenta Diega Busqueta požel navdušene aplavze po vsaki pesmi in podaril publikli še dva dodatka iz Mise criolle. Sledilo je prisrčno pozdravljanje s sorodniki, znanci in prijatelji, da je bilo kar težko spraviti zbor na avtobus do picerije, kjer se je nadaljevalo veselo vzdušje. Kljub temu, da so pevci imeli naslednji dan še obveznost v Stari Loki, so se zadržali v Ljubljani kar pozno v noč. Med gostovanjem so bili deležni še kratkega seminarja pod vodstvom mladih in priznanih dirigentov Sebastjana Vrhovnika in Martine Batič. Seznanili so se še z nekaterimi novejšimi skladbami, ki jim jih je predstavil Vito Primožič, urednik glasbene založbe Astrum. - Seminar je omogočil Javni sklad RS za kulturne dejavnosti.

Iz vsakdanjega stika s pevci, dirigentom in vokalno asistentko je bilo zaznati, da je gostovanje delovalo kot nova injekcija, nov zagon pri ohranjanju slovenske zavesti med rojaki v Mendozi. Bog daj!

GB

Naslov je še jasnejši, če povem, da je zbor bil nastanjen v Oazi miru na Podljudelju.

V šestdesetem letu prepevanja je zbor po enajstih letih spet nastopal v Sloveniji. Z organizacijo Izseljenskega društva Slovenija v svetu (ID SVS) in s podporo Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu je obnovil stike z že znanimi, navezoval poznanstva z novimi zbori in prepeval po širni Sloveniji.

Zaključni koncert turneje je zapel v Ljubljani na ljubljanskem Gradu v soboto, 29. junija, v prijetni in akustični Stanovski dvorani, kamor so ga prišli poslušati mnogi, ki jim je slovenska in latinskoameriška, predvsem pa argentinska pesem blizu. Ker je nastop podprla tudi Mestna občina Ljubljana, je bil koncert uvrščen na program poletnega Festivala Ljubljana.

Štipendije za študij v Sloveniji

Javni sklad RS za razvoj kadrov in štipendije je 20. junija 2008 na svoji spletni strani www.sklad-kadri.si objavil razpis za štipendije za Slovence v zamejstvu in po svetu za dodiplomski študij v Republiki Sloveniji za študijsko leto 2008/2009.

Rok za prijavo na razpis je 30. september 2008. Do štipendije po tem javnem razpisu pa so upravičeni tako novi kandidati kot tudi štipendisti, ki so do sedaj prejeli štipendijo za Slovence zunaj meja Republike Slovenije preko organizacije CMEPIUS in ki nadaljujejo študij v višji letnik v študijskem letu 2008/2009.

Štipendisti, ki štipendijo že prejema, morajo poleg prijavnice za nadaljnje prejemanje štipendije izkazati le izpolnjevanje pogojev za nadaljevanje dodiplomskega študija in vpis v višji letnik v študijskem letu 2008/2009. Vloge novih kandidatov, ki bodo izpolnjevali pogoje tega javnega razpisa, pa se bodo ocenile na podlagi meril, ki jih določa javni razpis.

Še posebej je potrebno izpostaviti, da je prijavitelj oziroma kandidat za dodelitev štipendije lahko:

-Slovenec s stalnim prebivališčem zunaj RS, ki ima državljanstvo RS;

-Slovenec s stalnim prebivališčem zunaj RS, ki ima status Slovenca brez državljanstva RS;

-Slovenec zunaj Republike Slovenije brez državljanstva RS in brez statusa.

Prosimo, da v skladu s Sporazumom o medsebojnem sodelovanju o razpisu obvestite vse DKP. Prav tako prosimo, da DKP-ji poskrbijo za obveščanje slovenskih društev, organizacij in posameznikov ter drugih zainteresiranih.

S spoštovanjem,

Zorko Pelikan
državni sekretar

DRUŠTVO SVS

Že 15. tabor

Letošnji 15. tabor Slovencev po svetu se bo vršil v soboto, 12. julija v Velikih Laščah. Program se bo pričel že ob 9. uri v župnijski cerkvi s koncelebrirano sv. mašo za Slovence po svetu, ki jo bo daroval ljubljanski pomožni škof dr. Anton Jamnik in drugi duhovniki.

Sledila bo akademija v dvorani Levstikovega doma, kjer bodo bili med drugimi prisotni: župan občine Velike Lašče, Anton Zakrajšek; državni sekretar za Slovence po svetu, Zorko Pelikan ter predsednik društva Slovenija v svetu, Boštjan Kocmur.

Okrogla miza tega dne bo bila pod naslovom „Rodni kraj - povezovalac Slovencev doma in po svetu“. Sodelovali bodo prof. Mojca Vrtič (Lozice) na temo *Kako so se praznile naše vasi*; dr. Andrej Fink (Argentina) bo razpravljal o *Kako smo povezani in kako bi si želeli povezovati s svojim rodnim krajem*; Janez Cimerman, Alenka Jeraj in Drago Koren bodo pa govorili o *Kako se povezujemo in kako bi se želeli povezovati s svojimi rojaki po svetu*.

V Trubarjevem letu bo tudi ob popoldanskih urah ogled Trubarjeve domačije na Rašici. Na Turjaškem gradu pa bo dr. Zvone Štrubelj (izseljenski duhovnik v Stuttgartu) imel predavanje ob 500-letnici rojstva Primoža Trubarja in o njegovem pomenu za slovenstvo. Tudi bo bil na vrsti kulturni program.

Na celodnevem programu bodo nastopili združeni pevski zbori iz Augsburga, Ulma in Stuttgarta, folklorna skupina Triglav iz Stuttgarta, slovenski dijaki iz Argentine in Kanade ter Ansambel bratov Štrukelj.

Argentinske rojake, ki se bodo v tistem času nahajali v Sloveniji, toplo vabimo k udeležbi.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Kljub temu, da je bil pretekli teden nadvse razgiban, je imel človek vtis, kako čas teče v prazno in ni nobenega konkretnega rezultata v tem novem, dolgem spopadu med vlado in kmeti. Eni in drugi pa so z vso silo skušali nagniti na svojo stran tehničarje parlamentarne volje.

„Niti ena vejica“. Kot smo opisali že v zadnji številki, se je spopad iz cest in poti preselil v parlamentarne dvorane. V drugem tednu parlamentarnega postopka, ki se je začel v poslanski zbornici in se bo moral zaključiti v senatu, so vladni osnutki začeli debatirati predvsem v agrarni komisiji. Prva glavna težava je bilo dejstvo, da je vlada besedilo tako zastavila, da bi ga kongres lahko le potrdil ali zavrnil. Takoj je bilo jasno, da je to nemogoče. Domnevna vladna večina se je sesula čim so na eni in drugi strani začeli šteti glasove. Za brezpogojno potrditev je vladi manjkalo kar 40 glasov. Takoj so celo peronistični poslanci začeli razlagati, da je parlament suveren in lahko vsak osutek sprejme, zavrne ali pa spremeni. Vsi dobronamerni igralci te drame so videli rešilno pot po tej smeri: obdržati smisel davka a zmanjšati pritisk, to je, postaviti neko mejo, precej nižjo od tiste, ki jo je določila vlada. Ko je napetost pričela zvodeneti in je bil uspeh že na obzoru, je ponovno posegel vmes bivši predsednik države in sedanjí predsednik peronizma Nestor Kirchner, in zahteval, da naj se v vladnem osnutku ne spremeni „niti ena vejica“.

Ko iščemo rešilno pot. Jovo na novo. Treba se je bilo vrniti na začetek. Kirchner sam je osebno izvajal pritisk na „nezveste“, dvomljive in mlačne. Javno je od poslancev zahteval „junaštva“ in da naj v potrditev osnutka položijo „kar je treba položiti“, v tipični argentinski nogometni frazi. Kar nekaj poslancev je namreč v osebnih razgovorih priznalo da, če bi glasovali za vladni osutek, se dejansko ne bi mogli vrniti v svoje province. Nanje so pritiskali guvernerji in župani, ki so odvisni od polja, zlasti pa volivci. Primer mesta Rio Cuarto, ki smo ga opisali zadnjič, kjer je bil na občinskih volitvah peronizem pogažen, je to vzdušje še povečalo. Tako kot so stvari stale, ni bilo videti izhoda. Poleg tega je vsaka skupina vložila kak alternativni predlog. Besedila zakonskih osnutkov so kar deževala, nekatera stvarna, druga prazna. In kot pri cestnem spopadu, je bil videz, da to zavlačevanje vladi koristi: medtem ko ni nasprotnega zakona, so davki na izvoz veljavni

tako, kot jih je določila vlada. A videz ni predstavljal realnosti: čim je tekel čas, bolj jasno je bilo, da vlada že ne kontrolira več parlamenta in politična cena tega zavlačevanja je bila vedno višja. Končno sta zakonca Kirchner pristala, da se besedilo osnutka lahko spremeni. Seveda, začel se je nov boj: kako in koliko se lahko spremeni. Za kmete: čim več; za vlado, čim manj. Najbolj izvedljiva alternativa je bila, da naj bodo davki različni: nižji za male proizvajalce, višji za veleposestva in korporacije. V tej smeri so tekla pogajanja, ko je naš tednik stopal v tisk.

„Ne glasove, temveč soglasje“. V teku teh dni, sredi umikov in napadov, se je jasno pokazala razpoka v samem kirchnerizmu, še bolj pa pri zaveznikih. Podpredsednik Cobos (radikal K), je ob predsednikovih naporih izjavil: „Vlada ne sme iskati glasov, temveč soglasje“. S tem je stopil na rob prepada, saj poznamo polemično zgodbo argentinskih podpredsednikov, ki nenehno prihajajo v nesporazume s predsedniki in nato odstopijo. A ta izjava je Cobosu prinesla neprecenljiv politični kapital in seveda hud konflikt s Kirchnerjem in njegovimi. Polemika je odplavila tudi predsednika agrarne komisije v senatu. Cordobski kirchnerist Roberto Urquía je zapustil mesto, ker je povezan z poljedelstvom ter oljno industrijo in je soglašal s kmeti. Še za dobe prejšnjega predsednika je zaradi neso-glasja z vladno agrarno politiko odstopila predsednica iste komisije v poslanski zbornici, María del Carmen Alarcón, ki je sedaj na čelu kmečkega upora.

Tudi Mercosur nasprotuje. Vlada pa je doživela te dni še en poraz. V severnem Tucumanu je bilo zasedanje predsednikov članic Mercosurja in pridruženih držav. Na zborovanju, kjer je gostila gospa Cristina Kirchner in so se ga udeležili še predsedniki Brazila, Urugvaj, Paragvaj, Bolivije, Venezuele, Čila in Ekvatorja, so obravnavali predvsem gospodarska vprašanja in medsebojno trgovino. Kljub temu, da so nekateri predsedniki izrazili podporo argentinski vladi v njenem boju s kmeti, je predlog izvoznih davkov, ki ga je stavila Argentina, padel v vodo zaradi Urugvajskega nasprotovanja. Ni prvič, niti v tej zadevi, da Urugvaj prekriža račune Kirchnerjevim. Ves čas spopada so kmetje poudarjali, da v Urugvaju ni davkov na izvoz, pa so cene mesa in druge prehrane kljub temu dostopne za ljudi. Zbijanje domače cene je bil namreč prvi argument vlade, da je tako močno dvignila davek na izvoz soje. Samo reka nas loči?

SLOVENCİ V ARGENTINI

SAN MARTIN

Žalna spominska proslava

Minilo je že več desetletij, odkar je slovenski narod moral pretrpeti svojo največjo tragedijo: komunistično revolucijo in po njej poboj tisoče in tisoče domobrancev. Kljub časovni razdalji, se mi še vedno spomnimo teh dogodkov in vsako leto obhajamo novo obletnico.

Tako se je zgodilo tudi v San Martinu v nedeljo 22. junija. Takoj po sv. maši smo zasedli zgornjo dvorano, ki jo je Janez Filipič primerno pripravil za to žalno slovesnost. Na sredi prizorišča smo videli spominsko ploščo z dolgim seznamom imen padlih sorodnikov sanmartinskih članov - naš „spomenik“ - in veliko svečo.

Od ene strani je pristopil moški zbor, ki so ga sestavljali Janez Filipič, Daniel Delich, Jože Skale, Jože Jerman, Lojze Tašner, Marjan Boltežar, Marjan Petkovšek, Lado Petkovšek, Gabrijel Petkovšek in Tone Podržaj; prof. Lučka Marinček Kastelic je poskrbela, da so ubrano zapeli *Soči* (Oskar Dev). Zatem je Vera Breznikar Podržaj ganljivo prebrala del pisma, v katerem neka žena razkriva svoja čustva, ko se nanaša na

suho dejstvo: očeta so umorili preden se je ona rodila.

Zopet je nastopila skupina moških s čustveno *Slovenec sem* (Gustav Ipavec), medtem so pa štirje dečki (Jani Filipič, Matjaž Filipič, Martin Žagar in Frenki Jarc) poklonili prižgane svečke našim junakom. Takoj je našo pozornost pritegnila Andreja Boltežar z doživetim podajanjem odlomkov besedila *Pro defunctis* (Severin Šali).

Tretjič smo slišali petje skupine: pevovodkinja je dobro izbrala otožno *Oj, Doberdob* (Zorko Prelovec), ki je ustrezno

spremljala bivšega domobranca Franca Zorec, ko je položil slovenski šopek pred spomenik. Poklonu je sledila bridka *Moj gost* (Tine Debeljak), za katero je bil odgovoren Marko Škulj.

Sklepna točka komemoracije je bila običajna *Moja domovina*, vedno zapeta z globokim občutkom ponosa. S kratko slovesnostjo smo iskreno počastili prave junake, ki so padli v boju za vero in domovino.

Marta

SLOMŠKOVA ŠOLA

G. Zorko Pelikan med nami

V soboto 7. junija je Slomškovo šolo obiskal državni sekretar za Slovence po svetu, g. Zorko Pelikan z družino. Spremljala sta jih veleposlanik RS v Buenos Airesu, prof. Avguštin Vivod in gospa.

Ko so gostje prišli, so jih učenci pozdravili in jim izrekli dobrodošlico. V imenu šole je spregovoril gospod Marcelo Brula. Pod njegovim vodstvom so jim otroci tudi zapeli.

Potem so učenci in učitelji odšli v učilnice in nadaljevali s poukom, med katerim jih je presenetil sekretarjev obisk.

Za zaključek so gostje in učitelji prisledli k pogrnejni mizi in se ob toplim čaju pogovarjali o realnosti in potrebah ter načrtih naše šole.

Zahvaljujemo se gospodu Pelikanu za obisk in želimo, da mu bi naša šola ostala v lepem spominu.

L.H.

IZ ŽIVLJENJA ZVEZE

Obisk visokega gosta

Obisk je vedno nekaj posebnega! Že ko se najavi se zbudi v nas pričakovanje in se veča s pripravo in načrtovanjem: kdo, kdaj, koliko itn., da vse steče čim bolj naravno, pristrčno in iskreno v zadovoljstvo vseh.

Zveza slovenskih mater in žena je z velikim veseljem sprejela 4. junija visok obisk državnega sekretarja g. Zorko Pelikana v družbi veleposlanika prof. Avguština Vivoda z gospo soprogo Marjano, ob 10.30 uri dopoldne, ko so bile v holu Slovenske hiše naše članice v delu z zimskimi živilskimi paketi.

Med pozdravljanjem se je g. sekretar zanimal za naše delo kot za vse dejavnosti naše skupnosti. Pogovarjal se je s predsednico in ustanoviteljico go. Pavlino Dobovškovo, kakor tudi z nekaterimi odgovornimi odbornicami, o 41 let obstoja, dela in o bodočih načrtih,

Nadaljevali smo v obednici pri in po kosilu, tako smo vse imele priložnost sodelovanja priti „po domače“ do besede z različnimi vprašanji o našem obojestranskem sodelovanju za čim tesnejšo povezavo z domovino. Idealni bi bili stabilni odnosi, premišljena strategija odnosov, da se prenesejo v naslednje rodove vrednote kot jezik in občutek pripadnosti evropski miselnosti, zlasti tesnejše izmenjavanje z domovino.

Zahvalile smo se visokim gostom za pomembno srečanje in želele g. sekretarju srečno pot!

Žalno spominsko srečanje

Tiho smo obkrožile mizo ob 16. uri, pogledale tisto ruto, na katero vedno položimo rožni venec, zemljo in mah iz kočevskih grobišč ter med dišeči roženkravt in rožmarin podtaknile roza nageljna s slovensko zastavo. Prižgale smo svečo - ne brez občutkov poslušale naslednje pričevanje.

Junjski sestanek pa je vedno spominski! Naših mučenec - domobrancev ne bomo nikdar pozabili!

Posebno pozornost bodo to pot deležni otroci, saj zaslužijo ta spomin. Na Petričku je bilo menda okrog 500 otrok, skoraj vsi sirote; še kamnu bi se smilili! En sam je že preveč!

V roke nam je prišla Mladika iz Trsta, kjer je prvič

objavljeno pričevanje, ki ima posebno ceno zaradi nekaterih pretresljivih človeških momentov, a tudi dragocenih podatkov. Gre za usodo poročnika inž. Vlada Pograjca - vodja delavnic tehničnega bataljona Slovenskega domobranstva, vrnjenega iz Vetrinja že 27. maja, njegove žene ge. Jože Lenček Pograjc, sestre Ladota in Ignacija Lenčka, ter štiri in pol mesečne hčerke Vladke, ki je verjetno prvi otrok, ki je odšel med angele med umikom na Koroško.

Le nekaj podatkov: 7. maja zvečer so se odločili za umik: vsi trije ali pa nobeden! V mraku so se odpeljali, potovali v trdi, a ne gluhi noči (povelja, strelji, klici).

Ustavili so se v Stražišču pri Kranju. V prvem jutranjem svitu (8. maja) je takoj pogledala v otroški voziček na vozu s konjsko vprego in zaprepaščena opazila bledico na obrazu njene ljubljene, vedno vesele punčke. Brezizrazna očka so je gledala brez nasmeha na ustih. V hudih skrbih sta z možem poiskala zdravnika, ki jih je napolnil v bolnico Golnik. Že med potjo so večkrat ustavljali vrsto, da bi ugotovili, če še sploh diha. Ko je bolniška sestra oblačila bolniško srajčko so slišali: Končano je ... Odsšla je že med angele ... Zadel jo je srčni krč, njima pa se je dobesedno „podrl svet“. Ne ve, kako sta prišla nazaj k posadki z malim mrličkom v naročju. Pešačila sta na pokopališče, poiskala krstico in grobarja, položila nekaj marjetic in Marijino svetinjo na prsi, se težko poslovila - zadnjikrat pogledala njuno Vladko ... Pokopati je že nista utegnili, kajti kolona je morala naprej. Brat Ignacij je sam opravil žalosten pokop. S kolesom jih je dohitel v Vetrinju, kjer so bile vse težave majhne v primeri z žalovanjem ...

27. maja sta že odšla s transportom surovim partizanom v roke, tako priča ga. Joža: „Mislila sem, da nas bodo takoj postrelili. Začuda pa me je nenadoma obšla čudna moč, ki ji resnično ne vem naravnega izvora. Vem le to, da sem pomislila: zdaj naj bo, kar bo. Mi smo ravnali v prepričanju, da delamo prav. Ta misel mi je dala čudovito moč, ki me kljub vsemu hudemu ves čas ni zapustila.“

Po Kalvariji se je v julija vrnila sama k mami. Moža so ubili, Vladka že mirno počiva, stanovanja so pa zaplenili. Kmalu je šla v Stražišče po ubogo punčko in jo pokopala med svoje na Žalah. V duhu smo ji nesle roza nageljne in gorečo svečo na njen prezgodnji grob.

Julij 1996.

Tak je bil tisti usodni čas!

ZSMŽ

SLOVENSKA VAS

Domobranska proslava v Hladnikovem domu

Društvo Slovenska vas je v nedeljo 8. junija pripravilo vsakoletno proslavo v spomin in počastitev žrtev komunističnega nasilja.

Po sveti daritvi v cerkvi Marije Kraljice je mašnik g. Jaka Barle CM še vodil molitve pred spominsko ploščo ob vhodu v Dom, kamor so štirje bivši domobranca tudi položili slovenski šopek.

Ob vstopu v dvorano smo se znašli pred sliko mogočnega, od sonca ožarjenega drevesa, ki je vzbujal najrazličnejše simbolične interpretacije. Zelo primerna, umirjena glasba je vplivala na zbranost, s katero smo pozorno spremljali video avdiovizualni posnetek, ki je sledil na projekcijskem platnu. Njegovi glavni deli so bili odlomki iz govora predsednika slovenske vlade Janeza Janše ob lanskem praznovanju svetovnega dneva človekovih pravic, prepleteni z izborom verzov iz Franceta Papeža poetične drame *Gozd* in citatom iz pridige škofa dr. Franca Perka v Kočevskem rogu 11. junija 2006.

Predsednik vlade je pred zbrano množico v Cankarjevem domu spomnil na nasilno postopanje komunističnega tiranskega režima, ki je zgradil in obdržal oblast nad slovenskim narodom s petinštiridesetletnim nepretrganim kršenjem osnovnih človekovih pravic. Zlasti v prvih letih je spravil v zapore in smrt nešteto vrsto drugače mislečih državljanov in s tem tudi ustrahoval ostale. Vsem, ki so bili krivično preganjani, se je Janša uradno opravičil in jim izrazil priznanje.

Dr. Perko je pred dvema letoma pogumno branil škofa Gregorija Rožmana in njegovo delovanje v težkih časih okupacije, odklon sodelovanja z OF in obsodbo bratomornega nasilja.

Poetično dramo *Gozd* že dobro poznamo, saj je bila vedno zelo primerna za spominske proslave. Papeževa metaforika pa postane še vse bolj ekspresivna ob vtisu da se nahajamo sredi Kočevskega roga, obdani od mogočnih dreves, ki jih zamenjajo slike raznih domobranskih skupin in njihove parade po Ljubljani.

Te elemente, ki povzemajo najrazličnejše grozljive oblike nasilja, s katerimi se je komunizem za vedno vpisal v zgodovino, je avtor Martin Sušnik, s tehnično pomočjo Marka Vombergarja, oblikoval v estetsko kvaliteten in vsebinsko bogat video, kljub temu, da traja le dobrih dvajset minut. Dodana vrednost je še v tem, da ga lahko vidimo na spletu na strani www.youtube.com, kjer ga poiščemo kot „domobranska proslava v Slovenski vasi“.

Zelo je primerno, da poleg vsakoletnih proslav uporabljamo tudi nove oblike obujanja spomina in predvsem poudarjanja vrednot, ki naj bi prispevale, da se take kršitve človekovih pravic ne bi nikoli več ponovile, z nikakršnim izgovorom, ne v Sloveniji ne nikjer na svetu.

F.S.

Državni sekretar v Rožmanovem domu

V sredo 4. junija smo v Rožmanovem Domu sprejeli zelo pomemben obisk. To je bil državni sekretar gospod Zorko Pelikan, ki je prišel v spremstvu veleposlanika prof. Avguština Vivoda in gospe soproge. Prihitev je na srečanje s prebivalci doma. Ogleval si je vse prostore in obenem tudi gradnjo.

Res iskren je bil razgovor z domovalci in kratek čas obiska je hitro potekel. Za spomin smo napravili še nekaj posnetkov in se pristrčno poslovili od visokega gosta.

17. rojstni dan naše države

Praznik slovenske državnosti v Slovenski hiši

Leto za letom se tudi rojaki v Argentini ponovno spominjamo dneva, ko smo Slovenci, eden najmanjših med narodi sveta, končno dosegli svojo lastno državo. Tisočletni sen je postal resničnost. Letos poteka že sedemnajst let od tistih zgodovinskih dogodkov, ko je 25. junija prva slovenska demokratična vlada razglasila neodvisno državo Slovenijo.

ZAHVALNA MAŠA

Zato smo se v soboto 28. junija zbrali v Slovenski hiši predstavniki domov in organizacij, člani naših ustanov in delavnih skupin, pa tudi rojaki na sploh, da proslavimo dan našega narodnega ponosa. Osrednjo svečanost je kot vsako leto pripravilo naše krovno društvo Zedinjena Slovenija.

Ob 7. uri zvečer je v cerkvi Marije Pomagaj je bila zahvalna sveta maša. Vodil jo je vicedelegat dušnih pastirjev pater dr. Alojzij Kuvovica. Mašnik je v nagovoru tudi spomnil na to praznovanje. Mašna berila so brali predsednica ZS Alenka Jenko Godec, kulturni referent Andrej Golob in podpredsednica prof. Neda Vesel Dolenc, vodstvo pa je imel na skrbi Franci Žnidar. Globoko

Sanmartinski zbor je polepšal sveto daritev

doživetje obreda je le še povzdignil pevski zbor iz San Martina pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic. Blago so odmevali glasovi pevcev ob posameznih mašnih delih in božali verne duše rojakov. Spremljala je na orglah vedno prisotna in požrtvovalna Anka Savelli Gaser.

Po končani maši so veleposlanik Republike Slovenije prof. Avguštin Vivod, predsednica ZS Alenka Jenko Godec in podpredsednica Neda Vesel Dolenc položili lep slovenski šopek pred spomenik našim padlim, na dvorišču Slovenske hiše.

PRIREDITEV V DVORANI

Praznovanje se je nadaljevalo v dvorani škofa Rožmana, ki je bila za to priložnost posebej pripravljena — izredno delo Gustija Čopa in sodelavcev. V sredi so slovenske barve kot mogočen slap padale iz višine. Za govorniškimi odrom pa je z ozadjem evropskih zvezd visel grb države Slovenije.

Večer je začel napovedovalec arh. Jure Vombergar, ki je uvedel spored z nagovorom gostom: „Nocoj proslavljamo sedemnajsto obletnico razglasitve neodvisne države Republike Slovenije. Veseli smo, ponosni, saj je v teh letih naša draga domovina prehodila dolgo in bogato pot in se uveljavila kot enakopravna država, vodilna v Evropi, upoštevana in spoštovana v svetu. Ne dvomimo, da bomo tudi v prihodnje bili deležni božjega blagoslova in polnega

uspeha za doseg ciljev, ki smo si jih in si jih še bomo kot narod zastavili.“

Za tem so dijaki srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka prinesli slovensko, argentinsko in evropsko zastavo in vsa dvorana, kjer so se zbrali res številni gostje, je zapela obe državni himni.

POZDRAVI IN SLAVNOSTNI GOVOR

Po napovedi program večera je najprej pozdravila predsednica Zedinjene Slovenije, gospa Alenka Jenko Godec:

„Prijat'!ji, obrodile so trte vince nam sladko Opojno vince lastne narodne poti. Pristno vince Slovenske države. Tisoč let sanj in boj je ostalo za nami. Danes ime Slovenija odmeva po svetu. Naša država predseduje Evropi. Slovenska zastava plapolja po vsej zemeljski obli. Sedemnajst let že poteka, odkar je slovenski narod, po milosti vsemogočnega Boga in lastni volji, postal suveren na svoji zemlji. Z veseljem in ponosom se tudi naša skupnost spominja tega dogodka. Zato smo se danes zbrali. Bodite iz srca dobrodošli.“

Nato je pozdravila veleposlanika Republike Slovenije v Argentini, profesor Avguštin Vivoda in gospo, vse predsednike in odbornike naših slovenskih krajevnih domov, kulturnih, gospodarskih, političnih, mladinskih in dobrodelnih ustanov, družbenih občil, ter zlasti požrtvovalne učiteljice, učitelje in profesorje družine slovenskih šol v Argentini, ter vse ostale goste. Zahvalila se je sodelujočim in gostom želela prijeten večer.

Za tem je rojake pozdravil veleposlanik Republike Slovenije v Argentini, prof. Avguštin Vivod. Njegov nagovor prinašamo na prvi strani tednika. Sledil je slavnostni govor. Letos je svoje misli gostom sporočil lic. Franci Markež. Besedilo objavljamo na uvodnem mestu.

KULTURNI ODMOR

Zatem je napovedovalec naznanil kulturni del prireditve. „Pravijo, da Slovenci radi pojemo. Res je! A tudi radi

Recitatorka Nevenka Godec Zupanc

poslušamo lepo petje. Razveselil nas bo moški pevski zbor iz San Justa pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar. Vmesni recitaciji pa bo podala Nevenka Godec Zupanc. Prisluhni-mo!“

Člani zbora so zasedli stopnišče na desni strani ospredja. Ubrano so v užitek zbranih zapeli sledeče pesmi: *Slovenec sem* (Gustav Ipavec), *Kaj bi te vprašal* (Radovan Gobec), *Planinska Roža* (Gustav Ipavec) in *Zvon spomina* (besedilo: Ciril Turk, glasba: Jožko Kovačič). Kako izredno lepo zveni

narodna pesem v ubranih moških glasovih!

Vmes pa je Nevenka Godec Zupanc recitala Kuntnerjevo *Mati domovina* in Balantičovo *Sen o vrnitvi*. Pretresljive besede, doživeto in prepričljivo globoko podane, so odmevale v dvorani in v srcih prisotnih.

Moški glasovi iz San Justa

Ni treba še posebej poudariti, da so pevci in recitatorka želi navdušeno priznanje gostov, ki je trajalo še potem, ko so že zapustili oder.

PRIZNANJE ROJAKOM

Sledila je podelitev priznanj društva Zedinjena Slovenija, za leto 2008. Ta priznanja vsako leto nameni naše osrednje društvo, v soglasju z Medorganizacijskim svetom, ki povezuje vse krajevne domove ter druge organizacije in ustanove, tistim, ki so posebej zaslužni za gradnjo, obstoj in napredek naše skupnosti. Priznanje sta nagrajencem izročili predsednica Alenka Jenko Godec in podpredsednica prof. Neda Vesel Dolenc. Prejeli pa so jih g. Jernej Štefe,

Jože Šmalc in Tone Mizerit. Vsi so prejeli tudi navdušeno ploskanje navzočih. Utemeljivte pa so sledeče:

G. Jernej Štefe. Leta 1954, kot 26 letni fant, je postal ustanovni član odbora za Slovensko hišo. Stalno je bil prisoten pri gradnji stavbe, kjer je vodil in dokončal železobetonsko konstrukcijo. Kot član odbora je pomagal

G. Jernej Štefe in gospa s priznanjem, ob predsednici ZS Alenki Jenko Godec in podpredsednici prof. Nedi Vesel Dolenc

zbirati sredstva, načrtoval, upravljal, prisil ter delal za zgradbo. Od začetnega pa do danes je vedno velikodušno sodeloval pri Slovenski hiši ne le z nasveti, ampak z osebnim delom in si pri tem znal pridobivati vedno delavne in garaške sodelavce. Skozi dolga desetletja je bil predsednik Odbora, do lanskega leta, ko je iz zdravstvenih razlogov prosil za razrešitev predsedništva, a se še udeležuje sej in pomaga kjer le more. Je vzpodbuden primer in zgled zvestobe, ljubezni, dela in garanja ne samo za Slovensko hišo, ampak za vse kar je slovenskega, za vse, kar čuti, da so naše skupne zadeve in skrbi.

G. Jože Čampa. Bil je eden prvih naseljencev Slovenske vasi v Lanusu. Je ustanovitelj krajevnih Slovenske fantovske zveze. Ustanovni član olepševalnega društva in njegov predsednik v dveh poslovnih dobah. Ustanovni član Društva Slovenska vas, v katerem je bil 48 let odbornik in dve

G. Jože Čampa in gospa s plaketo, ki pomeni priznanje za delo.

poslovni dobi predsednik. Vsa leta obstoja je bil član društvenega in cerkvenega pevskega zbora. Bil je tudi član dramatskega odseka, kjer je sodeloval pri maskiranju in kot igralec. Zaveden Slovenec, prepričan idealist in vztrajen garač še vedno sodeluje pri vseh dejavnostih Hladnikovega doma.

G. Tone Mizerit. Bil je član in odbornik mladinskih organizacij; sodelavec in urednik mesečnika Mladinska vez. Od leta 1969 sodelavec in v letu 1984 ter od 2005 naprej urednik tednika Svobodna Slovenija. Član Slovenske kulturne akcije v družbenem in literarnem odseku; sodelavec in od 2005 dalje urednik kulturne revije Med-dobje. Publicist, predavatelj in pisatelj. Zadnjih deset let profesor na Slovenskem srednješolskem tečaju ravnatelja Marka Bajuka v Buenos Airesu. Član, tajnik in dve dobi predsednik krovnega društva Zedinjena Slovenija. Delegat za Argentino v Svet za Slovence po svetu pri vladi RS.

Navdušeno priznanje, ki so ga vsi prejeli s strani občinstva pričra, da smo hvaležni njim in vsem tistim, ki se iz golega idealizma in ljubezni do slovenstva žrtvujejo v delu za skupnost.

S tem je bil zaključen uradni del proslave. Sledila je prijateljska večerja, ki je bila letos v skrbi Hladnikovega doma iz Slovenske vasi. Zelo so se postavili. Vemo, da je

OB DNEVU DRŽAVNOSTI Sprejem veleposlaništva RS

Kot je že običajno ob priložnosti dneva slovenske državnosti je veleposlaništvo Republike Slovenije v Buenos Airesu pripravilo poseben sprejem, da počasti tako važen dogodek. Srečanje je

potekalo v torek, 24. junija ob večernih urah v lepi palači ene izmed tradicionalnih buenosaireških četrti.

Večer se je pričel z uradnim sprejemom gostov s strani g. veleposlanika prof. Avgušтина Vivoda in gospe soproge Marijane. Poleg članov diplomatskega zbora, akreditiranih pri argentinski vladi, in zastopnikov argentinskih oblasti, so bili povabljeni tudi predstavniki slovenskih domov in organizacij in številni javni delavci.

Osrednji del prireditve se je začel s petjem slovenske državne himne, nakar je veleposlanik prof. Vivod na prisotne naslovil jednat govor. S ponosom je govoril o dosežkih naše mlade države o ogromni poti, ki jo je opravila od samostojnosti do vstopa v Evropo in do sedanjega predsedovanja Uniji. Poudarjal je iniciativo Slovenije, da bi „mislili in čutili evropsko“. Zahvalil se je prisotnim diplomatom, zastopnikom argentinskih oblasti in gostom. Napovedal je še razne proslave dneva državnosti, ki bodo potekale po Argentini in sosednjih državah. Končno je izrazil veselje in ponos, da v krogu kolegov in prijateljev praznuje za Slovenijo tako važno obletnico.

Kulturni del programa je bil na skrbi dekliskega zbora Milina s Pristave, ki ga vodi prof. Marjana Jelenc Petrocco. Z že priznane kakovostjo so zapele vrsto narodnih pesmi in s tem žele priznanje in aplavz navzočih.

Bogata postrežba, ki so se je gosti poslužili pred in po prireditvi, je le še dopolnila svečanost in višino sprejema. Na zdravje, Slovenija!

Tudi Tone Mizerit je očitno vesel priznanja

v krajevnih skupnostih mnogokrat težava za dodatno sodelovanje. Kljub temu se je Hladnikov dom izkazal z navdušenjem, požrtvovalnostjo in skupnim sodelovanjem, ter zlasti s številno prisotnostjo mladine, ki je delala pri pripravi in postrežbi. Povejmo še, da je bila pristno domača večerja izredno okusna. Hvala vsem!

Kot običajno, so bila ob straneh dvorane, v obliki umetniške galerije, razstavljeni dela naših umetnikov. Letos so sodelovali Bukovec Ivan, Dolinar Andrejka, Grbec Cecilija, sestra Grošelj Terezija, Klemenc Helena, Kržišnik Tone, Leber Daniel, Makek Andrej, Omahna Adriana, Quadri Brula Andrea, Rebozov Mila, Savnik Delija, Voršič Bidone Lučka, Voršič Vladimir, Zavrtnik Branko in Žužek Irena. Različnost stilov in barvitosti je zadala razstavi poseben pečat.

Pred večerjo je g. Dane Vrečar CM blagoslovil jedi. Med njo in po njej so si gostje ogledali razstavljeni dela naših umetnikov. Večer se je nadaljeval v prijateljskem razgovoru, saj je slovenska duša tako odprta za prijateljstvo in srečanje z rojakom.

(nadaljuje s 1. strani)

DOLGA POT MALEGA NARODA SKOZI ČAS

je oblikovalo slovenski značaj in dušo. Globoka vera, ki je usmerjala življenje, zaupanje v Boga in zvestoba njegovim naukom, imajo odločilno vlogo pri razvoju in ohranitvi našega naroda.

Zaradi pritiska močnejših sosedov se je slovensko ozemlje od 9. stoletja naprej skrčilo na eno tretino. To je bila tudi posledica takratne fevdalne ureditve, saj je bilo to ozemlje razdeljeno med tuje plemiče in škofije, ki so večkrat na svoja posestva naseljevali sonarodnjake. Domače plemstvo je bilo v manjšini, a je strmelo po politični samostojnosti. Zato so podprli upor Ljudevita Posavskega proti Frankom. Upor je bil po hudih bojih zatrt in ta poraz je domače plemstvo še bolj oslabil. Šele s Celjskimi grofi, od začetkov 14. pa do srede 15. stoletja, je imelo znova in tudi poslednjič vodilno vlogo pri dogajanju na Slovenskem. Tako je bil za dolgo dobo nosilec narodne zgodovine slovenski kmet, s svojim vztrajanjem, naporu in tudi upori, in pa Cerkev, posebno z ustanovitvijo in razvojem samostanov.

Med 11. in 14. stoletjem, že pod Habsburžani, so začela nastajati mesta, v njih so se zbirali trgovci, obrtniki in uradniki in so bila večinoma narodnostno mešana.

Proti koncu srednjega veka in v prvih stoletjih novega, so pa na slovenskem ozemlju potekali dogodki, ki so močno zaznamovali razvoj in značaj našega naroda.

Najprej turški vpadi. Po zasedbi južnega Balkana in po padcu Bizanca, so se Turki utrdili v močno državo, ki je razširjala svoje meje in pustošila in plenila po sosednjih deželah. Na slovensko ozemlje so vdirale turške tolpe od začetkov 15. pa do konca 16. stoletja. V najhujšem obdobju so v teku 60 let vdrli skoraj stokrat. V zgodovini, ljudskem izročilu, literaturi in narodnih pesmih je ohranjen spomin na te hude čase. Najbolj so bili prizadeti kmetje. Gospoda se je zapirala v gradove, meščani za mestna obzidja - ki jih pa niso vedno obranila pred Turki - kmet je bil pa prepuščen sam sebi. Skrival se je po gozdovih, kraških jamah ali se branil za zidovi taborov okoli cerkva. Turek je požigal hiše, pustošil polja, plenil po cerkvah, pobijal dojenčke in starčke in lovil ljudi ter jih gnal s seboj kot plen, dečke za prevzgojo v janičarje, dekleta za hareme veljakov, druge pa so prodali v suženjstvo.

Ta šiba božja, kot so včasih rekli, ki je trajala 200 let, je gotovo začrtala v narodni značaj poteze vzdržljivosti, kljubovanja, prenašanja trpljenja, pa tudi iznajdljivosti za preživetje.

Drugi dogodki tiste dobe, v katerih je bil kmet zgodovinski protagonist družbenega gibanja in ki spadajo med najbolj pomembne in slavne naše preteklosti, so bili kmečki upori.

Razmerje med kmetom in fevdalnim gospodom je urejala medsebojno potrjena pogodba - stara pravda -, ki je kmetu nalagala gotove dajatve in tlako. Graščaki so pa večkrat te dajatve in tlako svojevoljno višali, tudi do neznosnih meja. Radi tega izkoriščanja so se kmetje pritoževali na cesarskem dvoru, a ponavadi brez uspeha. Ostal jim je samo upor. Prijeli so za orožje, pravzaprav za kmečko orodje in se dvignili proti izkoriščevalcem. Da brani svoje pravice in svoje dostojanstvo, to, drugače pohlevno ljudstvo, ni dvomilo iti v neenak boj. Med 15. in 19. stoletjem je bilo na slovenskem kar 120 kmečkih uporov, večina krvavo zadušeni, največji leta 1515.

Ta krik naših prednikov po pravici, svobodi in spoštovanju le premalo poznamo in upoštevamo v naši zgodovini in pri razvoju slovenske družbe.

In še tretji dogodek, ki je okrepil korenine in nakazal narodu pot do napredka, je bil prihod protestantizma v naše kraje. Njegov verski vpliv je bil le kratkotrajen, pomenil pa je velik korak v kulturnem razvoju. Plemiči in veliko meščanov so to novo vero hitro sprejeli, da bi jo pa lahko širili tudi med preprostim kmečkim ljudstvom, so protestantje posvetili posebno pozornost uporabi slovenskega jezika. Verske obrede so opravljali v slovenščini - katoliški so bili v glavnem v latinščini - najvplivnejši slovenski protestant, Primož Trubar - te dni se spominjamo 500 letnice njegovega rojstva - je v izgnanstvu v Nemčiji leta 1550 tiskal prvo slovensko knjigo: Katekizem, in Abecedarium z navodili kako naj se slovenščina bere. S tem je tudi dal podlago našemu knjižnemu jeziku. Pozneje je tiskal še več cerkvenih knjig. Protestantje so tudi ustanavljali slovenske šole, sestavili prvo gramatiko slovenskega jezika, Jurij Dalmatin je prevedel in leta 1584 tiskal celotno sveto pismo. S tem je bila slovenščina 11. jezik v katerem je izšla cela Biblija. Čeprav je bil protestantizem pozneje pregnan, ohranil se je le v skrajno vzhodnem ozemlju, je njegov doprinos k razvoju in pospešitvi slovenskega jezika in zavesti imel trajne posledice in je tudi Katoliška cerkev v Protireformaciji morala bolj upoštevati domači jezik.

Sploh pa je bil verski vpliv na deželi močan tudi zato, ker je bil slovenski duhovnik skoraj edini izobraženec, ki je ostal med ljudstvom v času nemške nadoblasti in nemščine kot uradni in pogovorni jezik meščanske družbe.

Na prehodu 18. v 19. stoletje so tokovi Razsvetljenstva

zopet razgibali slovensko življenje. Slovenci smo bili takrat razdeljeni na več upravnih pokrajin, v večini teh tudi v manjšini in brez kakšne skupne narodnostne povezave. Ti tokovi so pa prebudili med našimi predniki zavest pripadnosti istemu narodu. K temu je tudi pripomogla Napoleonova Ilirija, ki je za kratko dobo združevala naše pokrajine in je bila slovenščina v njih enakopravni jezik.

Mecen Žiga Zois je navduševal in podpiral izobraženec, naj pišejo in ustvarjajo v slovenskem jeziku. Tako smo dobili prve igre in zbirke pesmi. Mesta so rasla in slovenski delež v njih je bil vedno večji.

Stoletno utrjevanje korenin, nabiranje sokov za zdravo in hitro rast je bogato obrodilo.

V nekaj desetletjih se je močno razgibalo kulturno življenje, že s Prešernom smo dosegli pesniški vrh in se vključili v evropski kulturni prostor. Narodna zavest je nezadržno rasla, na najbolj ogroženi severni meji jo je utrjeval s svojim delom škof A.M. Slomšek, za kar je tudi ustanovil slovensko šolo. Izginjale so zadnje sledi fevdalizma in kmet je postal svoboden. Leta 1853 je izšel prvi zemljevid Slovenske dežele pod tem naslovom. S tem je prišla na papir zahteva ljudi, ki so se množično zbirali na Taborih in zahtevali uresničitev Zedinjene Slovenije in enakopravnost slovenskega jezika.

Sicer se pod avstrijsko monarhijo, je bilo politično delovanje živahno in je skupaj s kulturnim udejstvom imelo kot glavni cilj združitev vseh Slovencev.

Prva svetovna vojna je bistveno preusmerila tok naše zgodovine. Po eni strani izguba tisoč in tisoč mladih življenj, se posebno na slovenskem ozemlju Soške fronte, po drugi strani pa razpad avstroogrske monarhije in s tem osvoboditev iz tisočletne nemške nadoblasti. Novonastala država, Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev, poznejša Jugoslavija, v kateri naj bi bili ti narodi svobodni in enakopravni, je dala nov zagon slovenski zavesti. Boleče je pa bilo, da je del naroda ostal zunaj njenih meja.

Kulturno, politično in družbeno življenje se je bujno razvijalo. Globoke in močne korenine narodne bitnosti so omogočale ta razvoj. Navdušenje in optimizem sta premostila gospodarske in politične težave, narod je z zaupanjem delal za boljšo bodočnost.

Žal pa je tok dogodkov to bodočnost zatemnil.

Komunistična revolucija v Rusiji in poskusi, da se razširi po svetu, fašizem v Italiji in nacizem v Nemčiji in njuna rasna in napadalna politika, so podžgali drugo svetovno vojno. Ognjeni vihar je zajel skoraj vso Evropo, ki je krvavela po bojiščih. Jugoslavijo in z njo Slovenijo je zadela enaka usoda.

Nisem se prav izrazil. Ne enaka, ampak veliko hujša nesreča. Sredi trpljenja, ki so ga zadajali narodu trije zavojevalci, je komunistična partija, za kulisami osvobodilnega boja, krvavo prepredovala vsak poskus pravega odpora proti okupatorjem, zanetila državljansko vojno in izrabila zasedbo, da izpelje revolucijo in prevzame oblast. Niso ji bile mar žrtve, pobijala in uničevala je vse, kar bi jo lahko oviralo na poti za doseg svojega cilja. Pri tem je dobivala nerazumljivo vsestransko pomoč zapadnih zaveznikov, taktično pomoč okupatorjev z izzvanimi represalijami nad prebivalstvom in tajnimi pogodbami z revolucionarji in pa z razumljivim in odločilnim vojaškim posegom Sovjetske Zveze. Brez teh pomoči revolucija ne bi uspela.

Naš narod je najprej pod okupacijo, potem med državljansko vojno in revolucijo, posebno pa se pod komunistično diktaturo - sedaj ji pravijo enoumje - krvavel kot še nikoli v svoji zgodovini. Ni le krvavel, pod terorjem je bil prizadet, ustrahovan in posiljen v globini svojega narodnega bistva. Klestili so po njegovih najpristnejših vrednotah, skoraj do izmaličenja.

Klestili, a vseh lastnosti le niso mogli oklestiti. Preglobeke in preobsežne korenine je imel naš narod, da bi jih ideološki strup dokončno uničil.

Ko je mednarodni razvoj odvrigel komunizem na smetišče zgodovine, so se ojačili zdravi poganki, ki so bili do tedaj teptani.

Predajali zdravi del naroda si je zastavil visoke cilje: Ustvariti si svojo lastno, demokratično, svobodno in neodvisno državo, vključeno v evropski in sploh mednarodni razvoj. Nasprotovanje ideološko zastrupljenih je bilo zamen. Ljudska volja jih je na plebiscitu preplavila, a jih žal ni dokončno odplavila.

Veliki cilji so bili doseženi. Pred 17 leti je po tisoč in toliko letih slovenski narod zopet proglašil svojo državo in bil spet sam svoj gospod na svoji zemlji.

Mednarodna skupnost je mlado državo hitro priznala, tudi po zaslugi njenih otrok, raztresenih po vsem svetu. Polna energije se počasi otreša starega ideološkega bremena, s težavami, a brez odnehanja, utrjuje demokratične ustanove ter pospešuje notranje blagostanje in razvoj. Vedno bolj upoštevana v svetu, se vključuje v mednarodne organizacije, ki se prizadevajo za mir, družbeni napredek in pravičnejšo ureditev človeške družbe. S tem pa uresničuje sanje našega pesnika, ki jih obujamo v naši himni: „Da rojak - a ne le rojak, ampak človek - prost bo vsak, ne vrag, le sosed bo mejak“ - in to po celem svetu.

Hvala lepa!

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

Nadaljevanje kulturnih večerov

Na teh straneh smo že poročali o obisku in predavanju državnega sekretarja Zorka Pelikana in o gledališki delavnici, ki jo je vodil slovenski dramaturg Dušan Jovanovič. Danes nadaljujemo s poročanjem o prvem kulturnem večeru.

LITERARNA DELAVNICA

Tisti, ki so prišli na ta večer, da bi sledili literarni delavnici, so se zbrali v sejni sobi Slovenske kulturne akcije. Za ovalno mizo v ravno primernem številu je bil potek izvajanj prijeten in domač.

Vodja literarnega odseka *lic. Vinko Rode* je predstavil gostinjo iz Ljubljane. Večer je vodila pisateljica *Mojca Kumerdej*. Študirala je filozofijo in sociologijo kulture. Je časnikarica in esejistka ter seveda se ukvarja s prozo, ki hoče poudariti pomen ženske literature v sodobni književnosti.

V živahnem pogovoru je opisala, kako se je pričela njena ljubezen do pisanja že v zelo mladih letih. Pisateljstvo je pričela praktično kot igranje, ki se je nadaljevalo v ljudski šoli. Kmalu ji je bilo jasno, katera je njena življenjska pot, zato se je takoj usmerila v humanistične vede.

Izredno jo zanima ženska literarna stvaritev na splošno in seveda slovenska. Ugotovila je, da je vrsta kvalitetnih avtoric tako v prozi kot v poeziji, a so premalo poznane. Zadnja leta se je to stanje spremenilo in pogumno stopajo na oder literarnega ustvarjanja.

Med drugim je komentirala, da je sodelovala pri izdaji knjige, v kateri je poudarjenih okoli sto likov žensk, ki so izstopale na najrazličnejših delovnih poljih v slovenskem prostoru v preteklosti in sedaj.

Pisateljica je podajala svoje misli z velikim navdušenjem in vnemo. Kmalu se je iz govora razvil razgovor, v katerem so se obiskovalci večera za-

nimali za najrazličnejše pojave povezano z literaturo. Sodelovanje prisotnih je pokazalo, da so na tekočem o sedanjem knjižnem dogajanju v matični Sloveniji.

Obiskovalci te delavnice so bili zelo zadovoljni s potekom tega večera, ki nam je približal sodobnost literarne ustvarjalnosti.

PREDAVANJE MITJE ČANDERJA

Po sklepu obeh delavnic in kratkem odmoru je sledil drugi del programa, ki je bil načrtovan za ta prvi letošnji kulturni večer.

Na vrsti je bilo predavanje mariborskega mladega pisatelja *Mitje Čanderja*.

Po pozdravnih besedah je predsednica Slovenske kulturne akcije *dr. Katica Cukjati* podala kratek življenjepis predavatelja, ki je dokončal študije primerjalne literature na ljubljanski univerzi. Od leta 1996 dalje pa je urednik in izdajatelj literarne zbirke *Beletrina*.

Mitja Čander je pričel svoje misli z opisom sedanjega stanja literarne dejavnosti. Na tem prizorišču je najprej treba poudariti veliko spremembo literarnega opusa po osamosvojitvi Slovenije. Vsem je bilo jasno, da pod jugoslovansko diktaturo ni bilo svobodnega ustvarjanja in je bilo vse kulturno življenje več ali manj pod avtocenzuro. To stanje se je sedaj znatno spremenilo.

Povedal je, da se uveljavljajo nove generacije, že mlajše od njegovih, ki si iščejo svojo pot ustvarjanja. Pisatelj je mnogo in marsikateri so zelo kvalitetni in na evropskem nivoju zahtev. Paleta literarnih stvaritev je zelo pestra, tako v poeziji kot v prozi in vedno se načenjajo nove teme in problematike.

V preteklosti je bila izdaja knjig

praktično v državnih rokah in avtorju, ki je pisal v skladu z obstoječo politiko, so bili honorarji zagotovljeni.

Sedaj v globaliziranem tržnem okviru je tekmovanje včasih celo kruto in pisatelj se je nenadoma znašel v situaciji, da se ne more dostojno preživljati le s pisateljstvom. Tako se mora posvečati še drugim delom kot časnikar, kritik ali katerikoli drugi poklic.

Označil je kot enega izmed problemov slovenskega knjižnega trga malo številni obseg potencialnih bralcev v primerjavi z ostalimi evropskimi državami, kjer prevladuje angleški ali španski jezik. Poleg tega pišejo znanstveno tehnične knjige v angleščini ne glede na materin jezik avtorja. Posledica tega je, da v slovenščini izhajajo tovrstne knjige le bolj na poljudni ravni.

Slovenska prisotnost na knjižnih sejmih kot npr. v Frankfurtu, Londonu je znatna. V slovenskih pisateljih je zanimanje da se prebijajo na evropski trg, tako da se njihove knjižne stvaritve prevedejo v druge množične jezike, kar jim čedalje bolj uspe. Slovenski bralci so po številu in kvaliteti skoraj na višini najzahtevnejših. Sodeč po knjižnih izdajah, zaenkrat prednjači proza nad poezijo.

Publika je sledila predavanju s pozornostjo. Mitja Čander je razvijal svoje misli jasno, jedrnatno in zanimivo. Ob koncu so poslušalci stavili vrsto vprašanj, med drugim o najvidnejših in uspešnih sodobnih avtorjev, o odmevih slovenske literature v Evropi in v Latinski Ameriki.

Pogovor se je še nadaljeval ob sproščnem klepetu pri zakuski ob pogrjenih mizah v jedilnici.

k. c.

Pahorju še nagrada Viareggio-Versilia

Slovenskemu pisatelju iz Trsta Borisu Pahorju (95) bodo podelili mednarodno nagrado Viareggio-Versilia. Pahor nagrado Viareggio-Versilia doživlja kot priznanje celotni slovenski kulturi in skupnosti v Furlaniji-Juljski krajini.

Pisatelj namreč ostaja prijetno presenečen nad zanimanjem, ki ga v Italiji zbuja njegova zgodba *Nekropola*. „Skoraj na vsakem srečanju, na vsaki predstavitvi Nekropole, želijo ljudje slišati, kakšen je bil fašizem v naših krajih, kako sem opazoval požig Narodnega doma.“ Pahor, ki je bil v letošnjem letu večkrat nagrajen, je za Primorski dnevnik še dejal: „Res absurdna situacija: prej se ni nihče zanimal zame, sedaj pa vsi.“

Nagrado Viareggio-Versilia podeljujejo od leta 1967 osebnosti svetovnega slovesa, ki je svoje življenje posvetila kulturi, razumevanju med narodi, socialnemu napredku in miru. Med dobitniki so grški upornik Alekos Panagulis, nemški pisatelj Günter Grass, izraelski pisatelj Abraham B. Yehoshua in čilenski pesnik Pablo Neruda.

G. JOŽE
RAZMIŠLJA

Pogled naprej

Telega naj ima vsak posameznik za samega sebe in vsi skupaj moramo gledati na našo prihod-

njo skupnost ali občestvo.

Če bi imeli naš pogled samo v preteklost, bi težko delali kot posamezniki in kot skupnost. Ne bi imeli ne osrednje Slovenske hiše in ne krajevnih Domov. Bili bi brez različnih organizacij in pevskih zborov. Ne bi imeli ne slovenske liturgije in šole in ničesar. Pogled naprej nam je vse to delo narekoval. Z življenjem in delom smo se pravilno predali temu klicu.

Ni zadosten pogled samo nazaj in tudi ne samo navzgor. Potreben nam je tudi pogled naprej in tako vsi trije. Če na preteklost pozabimo in na njej ne gradimo naprej in se iz nje nič ne naučimo in če ne računamo na pomoč od zgoraj, tudi prihodnosti ne bomo pravilno pogledali v oči.

Pogled naprej nam je vedno dajal moči za sedanost. Ker smo pravilno gledali naprej in na naš slovenski obstoj, smo tudi pravilno nastopali. Ne brez napak, ker smo ljudje, a z dobro voljo in z dobrimi nameni.

Posameznik naj se potruži, da bi sedaj in v prihodnje storil vse potrebno, da se zveleča. Pa tudi skupnost naj še naprej gleda in vse stori za obstoj. Posameznik in celota bosta imela svojo korist.

Naš obstoj je odvisen od tega, da bomo sami hoteli in dokler bomo sami hoteli. Obstali bomo, dokler bomo mi hoteli obstati. Od nas je vse odvisno. Dolej nam nihče ni delal težav. Sloveniji nismo bili ravno preveč pri srcu, a zanašali smo se na Boga in Marijo in smo delali naprej. Ni nam bila simpatična politična oblast, a ljubili smo Slovenijo in ta je obstala, ko je enoumje preminilo. Danes je njen odnos in naš do nje, drugačen. To nam spet daje novih moči, da gledamo še bolj jasno v prihodnost. A vse to ne spremeni našega stanja.

Dokler bomo hoteli, bomo. Ko tega več ne bo in bomo vse zamenjali za druge dobrine, tudi o nas ne bo ne duha ne sluha.

Telega pa seveda ne smemo povzročiti. Slovenija nas verjetno bolj potrebuje kot pa mi njo. Pa naj si bo kakor hoče, mi moramo hoteti in obstali bomo, če bomo hoteli.

Lepo je videti, kadar se mladina slovenske skupnosti še vedno zbira ob takih priložnostih, predvsem, ko človek začuti prijateljsko ozračje (škoda, da zgleda včasih to težji cilj). Udeležba igralcev je bila nekoliko omejena, kajti niso bili prisotni vsi domovi. Upamo, da bo prihodnjic udeležba bolj številna in da bi tako še naprej rasel stik v tekmovalnem prijateljstvu.

M.

SFZ-SDO

Papi-nogomet v Slovenski vasi

V ponedeljek 16. junija se je pa zopet nabrala v Lanusu mladinska sila iz skoraj vseh domov. Centralni odbor SDO-SFZ, je letos športnemu koledarju dodal nov turnir, in sicer

papi-nogometa. Tekmovanje med fanti se je začelo v mrzlem jutru na cementnem igrišču Hladnikovega doma ob devetih zjutraj. Do finale, ki pa se je igrala ob treh v sončnem popoldnevu sta, brez posebnih težav, prišli moštvi iz Slovenske vasi in San Justa. Prvo je premagalo moštvo iz Ramos Mejije, drugo pa moštvi iz San Martina in Carapačaja.

Zadnja tekma med njima je bila napeta, igrala se je krvno, resno, kompetitivno in tudi, bolj ali manj, lojalno (to zadnje naj velja tudi za vse ostale tekme). Kot se finali spodobi, je bila seveda „ogreta“ tekma, ki vsekakor ni sodniku onemogočila delo (kdaj pa kdaj so zunanji komentariji še bolj ogrevali zadevo, kar je morda za marsikoga del strastne nogometne folklorne, a včasih lahko to nasprotuje pravemu športnemu vzdušju; vsekakor ne bomo o tem tukaj razpravljali).

Obe moštvi sta dokazali, da sta papi-nogometa vajeni. Čeprav je bil prvi zadetek v gol za domačo ekipo, je dejansko moštvo iz San Justa boljše uspelo nastaviti svoje prevladovanje v stilu igre. Prva polovica je končala 2-1 za skupino iz Našega doma, v drugem polčasu pa ni Slovenska vas zmogla izenačiti in končni izid je bil 7-3, s pravično zmago Sanhuščanov.

Hvala Bogu, je moški turnir štel z udeležbo skoraj vseh domov, med njimi tudi kakega tistih, ki zadnje čase niso redno sodelovali pri športnih dnevih. Vendar ni bil edini turnir, saj so tudi dekleta igrala med seboj nogomet.

Brez dvoma je bil dekliški nogomet posebnost zase, kajti dekleta niso popolnoma vajena tega športa. Večina fantov je pozorno sledila dekliški performanci in tudi nekaj sosedov je prišlo v dom pogledat kako naj bi ta „ženski-nogomet“ izgledal. Med fantovskim in dekliškim igranjem je seveda dokaj razlik, vendar, poleg kakega smeha sem in tja (izven igrišča in tudi na njem!), je tudi o dekliškem nogometu treba omeniti, da sta ekipi igrali z resnostjo. Ne samo to; marsikakšne stvari so gledalce presenetile.

Žal sta se za to priložnost udeležili le dve ekipi, in sicer dekleta iz Slovenske vasi in San Justa. Odigrali sta torej dve medsebojni tekmi, prvo ob enajstih zjutraj in drugo ob pol treh popoldan. Prva se je končala z izenačenjem v dveh golih, v povratni so pa dekleta iz San Justa premagala Lanuščanke 5-1.

V še zgodnjem popoldnevu so igralci zapustili prostore Hladnikovega doma.

NOVICE IZ SLOVENIJE

INFLACIJA V JUNIJU

Cene življenjskih potrebščin v Sloveniji so se junija v primerjavi z majem zvišale za 0,9 odstotka, k čemur so velik delež prispevali dražji naftni derivati. Finančni minister dr. Andrej Bajuk pravi, da gre za posledico zunanjih šokov, s katerimi se soočajo vse države EZ, hkrati pa opozarja na pomanjkanje konkurence pri trgovini na drobno. Gospodarski minister Andrej Vizjak je pa je ocenil, da je inflacija je občuten problem tako v Sloveniji kot Evropi in svetu, povezana pa je z nekaterimi globalnimi gibanji, tudi cen energentov in surovin. Ob tem je izpostavil zlasti visoko rast cen nafte in dodal, da vlada na področjih, kjer ima vpliv, vodi restriktivno politiko.

NA BORZI PO AVSTRIJSKO

Dunajska borza si želi razvoja slovenskega kapitalnega trga, zato bo kot novi lastnik Ljubljanske borze to spodbujala k razvoju novih produktov, kar naj bi povečalo likvidnost na borzi, poskrbela pa bo tudi za prenos znanja in sodelovanje z drugimi borzami v regiji. Avstrijci bodo tudi spodbujali državo, da preko borze privatizira čim več podjetij.

MARIBORSKA NADŠKOFIJA PRODALA SVOJ DELEŽ T-2

Družba Gospodarstvo Rast se je 19. junija dogovorila, da celoten svoj delež v telekomunikacijskem podjetju T-2 proda finančni družbi Finetol. V nadškofiji glede Finetola menijo, «da bo primeren družbenik v hitro razvijajočem se telekomunikacijskem podjetju T-2 ter da bo skupaj z ostalimi družbeniki skrbela za uspešen nadaljnji razvoj družbe T-2Č. Podatkov, kolikšen delež so prodali in po kakšni ceni, niso navedli. Kot je znano, je mariborska nadškofija bila lastnica T-2 prek svoje družbe Gospodarstvo Rast, ki je 42-odstotni lastnik T-2. Za prodajo se je odločila, ko je bilo razvidno, da T-2 trži tudi visoko erotične in pornografske programe.

NOVO MESTO SE JE STRESLO

Seizmografi državne mreže potresnih opazovalnic so v sredo, 25. junija, ob 16. uri in 9 minut zabeležili zmeren potresni sunek. Po prvih podatkih je bilo žarišče potresa 50 km jugovzhodno od Ljubljane v okolici Trebnjega. Preliminarno ocenjena magnituda potresa je bila 3,0, intenziteta potresa v širšem nadžariščnem območju pa je bila IV. stopnje po evropski potresni lestvici. Po prvih podatkih so potres čutili prebivalci Novega mesta in okoliških krajev.

PO SVETU

ČRNO ZLATO

Cena surove nafte je v ponedeljkovem trgovanju „podrla“ mejo 143 dolarjev. Za 159-litrski sod zahodnoteksaške lahke nafte je bilo treba odšteti 143,67 dolarja, za sod severnomorske nafte Brent pa 143,53 dolarja. Analitiki zvišanje pripisujejo šibkemu dolarju in geopolitičnim razmeram, predvsem v okolici Irana. Države potrošnice za rekordne cene črnega zlata krivijo komaj zadostno dobavo, Organizacija držav izvoznic nafte pa pravi, da načrpajo dovolj nafte. Po mnenju Opeca je „krivec“ za rekordne cene šibak dolar.

AMERIŠKA TEKMA

Demokratski kandidat Barack Obama in njegova nedavna protikandidatka Hillary Clinton sta združila moči na prvem skupnem zborovanju in demokratom prikazala enotnost stranke. Za prvo skupno zborovanje, odkar se je Clintonova umaknila iz predsedniške bitke, sta si predsedniški kandidat Obama in kandidatka za podpredsednico Hillary izbrala kraj Unity, ki pomeni enotnost. Skupno zborovanje naj bi bilo priložnost, da se demokrati po dolgi in težavni 16-mesečni bitki za predsedniško nominacijo, polni medsebojnega obtoževanja, združijo in volijo za Obamo.

MINISTRI G-8

Predsednik Sveta EU za splošne zadeve in zunanje odnose, zunanji minister Dimitrij Rupel, se je v imenu unije kot opazovalke udeležil drugega dne zasedanja zunanjih ministrov G-8 v petek 27. junija. Zunanji ministri Japonske, ZDA, Francije, Nemčije, Italije, Velike Britanije in Kanade ter namestnik zunanjega ministra Rusije so drugi dan zasedanja v Kjotu posvetili predvsem jedrskima sporoma s Severno Korejo in Iranom, bližnjevzhodnemu mirovnemu procesu ter razmeram v Sudanu in Zimbabveju. Ministri G-8 so podprli izraelsko-palestinska mirovna pogajanja in strani pozvali, naj se vzdržijo dejanj, ki bi lahko škodovala temu procesu. Zavzeli so se še za doseg celovitega miru med Izraelom in drugimi državami v regiji ter pozdravili pogovore med Izraelom in Sirijo. Pozdravili so tudi politične spremembe v Libanonu.

VRH EU - RUSIJA

Slovensko predsedovanje se izteka. Predsednik slovenske vlade Janez Janša je minuli četrtek vodil še zadnje vrhunsko zasedanje Evropske unije - Rusija. Obe strani sta na vrhu v sibirskem Hanti Mansijsku dosegli dogovor o začetku pogajanj o strateškem partnerstvu, ki naj bi okrepil odnose med

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI

Ciudadelski oder je v nedeljo dne 29. junija t. l. ob 17. uri uprizoril v cerkveni dvorani v San Justo dramo Antona Novačana **Herman Celjski**. Igralci omenjenega odra so najmočnejše Novačanovo dramsko delo podali z močnim uspehom. Udeležba na igri je bila velika.

Osebnosti

Poroka. V župni cerkvi v Floridi sta se junija t. l. poročila g. **Anton Kovič** in gđ. **Mita Osterc**. Poročal je nevestin župnik g. duh. svetnik **Alojzij Košmrlj**. Za priči sta bila ženinu g. **Koščak**, nevesti pa njen oče g. **Osterc**. Bog daj obilo sreče!

Družinska sreča. V Munro je družini g. **Maksa** in **Anice Tomažević** razveselil sinček, ki je pri krstu dobil ime po očetu Maks. Krstil ga je g. **Janko Mernik**, botra sta pa bila **Lovro** in **Tončka Tomažević**. Čestitamo.

VILLA TESEI

Slovenski tečaj

Slovenski tečaj v Villa Tesei se je začel 1. februarja t. l. Je vsako soboto od pol desete do pol dvanajste ure pri Kunčičevih in sicer menjaje: en teden je verouk, ki ga poučuje g. Stanko Škrbe, drugi teden pa slovenščina, katero uči slovenske otroke gđ. Katica Kovačeva.

Tečaj obiskuje 23. otrok. Razdeljeni so v 4 skupine in sicer: **začetniki** Helenca Boh, Gregor Kunčič in Marjetica Mazora; **nižja skupina:** Andrej Kunčič, Silva Pristavnik, Fanika Štefanič, Irena Šuštaršič in Agica Vovk; **srednja skupina:** Lojzek Boh, Jožko Horvat, Nina Pristavnik, Rudi Simčič, Zinka Štefanič in Zinči Vovk; **višja skupina:** Anica Boh, Marko Dejak, Mihaela Horvat, Alenka in Janez Kunčič, Jana Pristavnik, Mirica Simčič, Marjanca Štefanič in Anica Vovk.

LANUS

Prvič Telovska procesija v Slovenski vasi

V nedeljo 8. junija je bila v naši vasi prvič slovenska procesija Presv. Rešnjega Telesa. Udeležila se je skoraj vsa soseska. Sosedje so postavili štiri oltarje in jih okrasili. Tudi vreme nam je bilo prijazno.

Prvo procesijo v naši vasi, ki se je lepo razvila po pločnikih naših ulic, so tudi filmali. Ker so bili rojaki radovedni kako je film izpadel, smo imeli v nedeljo 22. junija „Dan dobrega filma“ v našem Domu. V treh predstavah smo mogli videti ta doslej najdaljši slovenski film v Južni Ameriki. Njegov prvi del je predstavljal nekaj zgodovine naše vasi, blagoslovitev Doma, blagoslovitev Baragovega misijonističa in razgled po vasi, dočim je telovska procesija prevzela naše zanimanje v drugem delu filma. Celoten trak je potreboval tri četrt ure, da se je izvrtel do konca. Kot glavni film smo pa videli sloveči film „Don Camilo“, pri katerem smo se od srca nasmejali.

Svobodna Slovenija, 3. julija 1958 - št. 27

stranema. Kot piše v sprejeti skupni izjavi s srečanja, se bodo pogajanja začela 4. julija v Bruslju. Novi temeljni sporazum bo nadomestil sporazum o partnerstvu in sodelovanju iz leta 1997, z njim pa naj bi okrepili strateško partnerstvo z Rusijo, ki temelji na medsebojnem spoštovanju ter skupnih interesih, gospodarskih, političnih, kulturnih in zgodovinskih vezeh.

ČLOVEKOVE PRAVICE

Svet Evrope je švicarskemu senatorju Dicku Martyju zaupal nalogo preiskati stanje človekovih pravic v ruskih kavkaških republikah Čečeniji, Ingušetiji in Dagestanu. Poleg tega ga parlamentarna skupščina SE pošilja na Kosovo, kjer bo njegova naloga obsegala preiskavo domnevnega grobega ravnanja z ljudmi in trgovanja s človeškimi organi. Preučil bo obtožbe, da so albanski gverilci ob koncu vojne na Kosovu pobijali Srbe in prodajali njihove organe.

RESUMEN DE ESTA EDICION

TRASPASO DE MANDO

Con el 1º de julio Eslovenia concluyó el mandato de seis meses en la presidencia de la Unión Europea. En un acto formal en Brdo, el ministro de relaciones exteriores Dimitrij Rupel pasó la posta a su par francés Bernard Kouchner. En el mismo las delegaciones se reunieron para revisar los temas claves abiertos. Según el periódico británico Financial Times, Eslovenia cerró su ciclo con un "balance satisfactorio" y merece un reconocimiento por su "calmo profesionalismo en una fase turbulenta del desarrollo de la UE". (Pág. 1)

DE GIRA CON LA MÚSICA

El coro esloveno de Mendoza regresó, después de 11 años, a Eslovenia para presentar su repertorio bajo la dirección de Diego Busquet, gracias a SVS y la Oficina para los eslovenos por el mundo. El cierre de la gira fue en Ljubljana, donde estuvieron entre el público el ministro dr. Bajuk - quien integró el coro durante 15 años, antes de partir de las tierras mendocinas -, el embajador austriaco en Ljubljana dr. Inzko, y el ex secretario de gobierno dr. Vencelj. El coro cosechó los merecidos aplausos luego de cada interpretación y tras el concierto siguieron hasta tarde la noche entre saludos y charlas distendidas. Durante su estadía, participaron de un seminario en el que tomaron contacto con nuevas obras musicales. (Pág. 2)

BECAS DE ESTUDIO

El 20 de junio de 2008 se publicó en la página www.sklad-kadri.si la apertura del concurso de becas para cursar estudios de grado en la República de Eslovenia en el ciclo lectivo 2008/2009, para los eslovenos que viven fuera del territorio nacional. El límite para presentar la solicitud vence el 30 de septiembre del 2008. El llamado para la obtención de becas está abierto para los nuevos candidatos - eslovenos que viven fuera de Eslovenia sean o no ciudadanos - y, para la renovación de becas de aquellos, que hasta el momento recibieron becas a través de la organización CMEPIUS y continúan sus estudios en años superiores en el ciclo lectivo 2008/2009. En este último caso deberá presentarse la inscripción al año superior en la carrera. Los pedidos de los nuevos candidatos se evaluarán según los criterios designados en el concurso de becas. (Pág. 2)

¡FELIZ DÍA, ESLOVENIA!

El 25 de junio de 1991 fue una fecha de gran importancia para todos los eslovenos. Aquel día, Eslovenia declaró su independencia de Yugoslavia, tras lo cual se produjo un enfrentamiento armado que duró diez días. Las consecuencias del conflicto fueron positivas para Eslovenia que más tarde fue reconocida como nuevo estado por los demás países. Este año los eslovenos celebramos los jóvenes 17 años de una nación libre y soberana. El martes 24 de junio la embajada de la República de Eslovenia en la Argentina, organizó un festejo al cual asistieron importantes figuras y representantes de la colectividad. Asimismo, el sábado 28 de junio la Asociación Eslovenia Unida junto con el Consejo de las Instituciones organizó una cena, para celebrar la independencia. La velada comenzó con una misa presidida por el padre Kukovica, en la cual cantó el coro de San Martín. Prosiguió con una ofrenda floral y un rezo a los caídos defensores del hogar. Ya en el salón del Centro Esloveno se escucharon los saludos de la presidente de la Asociación Alenka Godec y del embajador esloveno prof. Avguštin Vivod. El orador principal de la noche fue el lic. Franci Markež (ver editorial). El número cultural constó del recitado de poesías (Nevnka Godec Zupanc) y la interpretación de cuatro obras musicales por parte del coro masculino de San Justo (dirige prof. Andrejka Selan Vombergar). Como todos los años, se distinguió a hombres que dedicaron su valioso tiempo y aporte en beneficio de la colectividad: Jernej Štefe, Jože Čampa y Tone Mizerit. Luego fue el tiempo de que los comensales disfrutaran de la deliciosa cena preparada por el centro esloveno de Lanús. A los laterales del salón estuvieron expuestas las obras de 17 artistas eslovenos. (Págs. 1, 4 y 5)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Teléfono: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Marko Vombergar, Franci Markež, Mateja Hribar Šmalc, Franci Sušnik, Marta Jenko Škulj, Regina Leber, Irena Fajdiga, Martin Sušnik in Katica Cukjati.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 150, pri pošiljanju po pošti \$ 190, Bariloche \$ 175; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040. - E-mail: **info@vilko.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta Nº 7211
 R. Nac. de la Propiedad
 Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželič“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leto. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhagl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Lunes y jueves de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

PORAVNAJTE NAROČNINO!

OSEBNE NOVICE

Poroka
 V soboto, 31. maja sta sklenila zakonsko zvezo v cerkvi „Santuario Jesús Misericordioso“ **María Marta Luraschi** in **Aleksander Žužek**. Priče so bili njuni starši Marta Isabel Torres in Ernesto Julio Luraschi ter Terezka Žužek roj. Marn in Stane Žužek. **Iskreno čestitko!**

Smrt
 V Sloveniji je umrl g. **Franci Sedej** (81); v Moronu ga. **Lizeta Soler roj. Peric** (107); v Moronu ga. **Gabrijela Pregelj roj. Jurček** (86). **Naj počivajo v miru!**

OBVESTILA

SOBOTA, 5. julija:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Predavanje za visokošolce o temi „Pričevanje domobrancev“, ob 20.15 uri v Slovenski hiši.

Koline na Pristavi, popoldne. Prodaja od 19. ure naprej.
NEDELJA, 6. julija:
Tradicionalne domače koline v Slovenski vasi; ob 13.30 kosilo.

Proslava šolskih otrok v čast sv. Alojziju v Slovenski hiši. Ob 16. maša, nato akademija v izvedbi Slomškove šole.

ČETRTEK, 10. julija:
Seja Zveze slovenskih mater in žena. Nato pogovor z arh. Juretom Vombergarjem.

SOBOTA, 12. julija:
Super ples v jeseni VI, ob 21.30 uri v Slomškovem domu.

NEDELJA, 13. julija:
Mladinski dan v San Martinu.

ČETRTEK, 17. julija:
Sestanek ZSMŽ iz San Martina, ob 16. uri v domu; dr. Alenka Rajer Dolinar bo govorila o sladkorni bolezni.

SOBOTA, 19. julija:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 26. julija:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Slovenska Pristava v Clevelandu

Slovenci iz Clevelanda in okolice se že od zgodnjih 60. let prejšnjega stoletja ob vikendih zbirajo kakšnih 50 kilometrov severovzhodno od mesta na Slovenski Pristavi. Tam so lani dokončali tudi novo dvorano, ki so jo poimenovali po najbolj znanem slovenskem politiku iz Ohia, nekdanjem senatorju Frenku Lauschetu.

Lausche je vedno rad prihajal na Pristavo, nekoč celo s helikopterjem. Veliko denarja so zbrali tudi s prostovoljnimi prispevki, sproti pa se financiramo s članarinami. „Slovesna otvoritev obnovljenih prostorov je bila 27. maja 2007 z udeležbo skoraj 1000 ljudi, med katerimi je bil tudi župnik Marije Vnebovzete v Clevelandu John Kumše, ki je dvorano blagoslovil.

Pristava ima več kot 800 članov, kar skupaj z družinami nanese okoli 2000 ljudi. Imamo veliko športnih prireditev, predvsem v odbojki, in včasih so bila to hudo resna tekmovanja med Slovenci iz Clevelanda, New Yorka, Chicaga in tudi Kanade. Pa še smučarsko skakalnico smo zgradili. Imamo veliko mladih, ki sedaj še posebej radi prihajajo. Tule imamo največjo skupino mladih od vseh ameriških Slovencev, pa tudi v primerjavi s Kanado,“ je dejal Ribič.

Na Pristavi prvo nedeljo v juniju odprejo sezono s piknikom, sklenejo pa jo ponavadi oktobra s kolinami. Po novem bodo imeli tudi silvestrovanja. Ob vhodu na Pristavo je oskrbnikova hiša, obiskovalci na začetku opazijo majhno spominsko kapelico, velik križ in spomenik žrtvam povojnega komunističnega nasilja z imeni največjih grobišč. Postavljena je tudi kapelica Brezjanske Marije in spominsko obeležje slovenskim domobrancem iz druge svetovne vojne. „Zanesljivo ste slišali, da je bilo v preteklosti nekaj trenj, vendar mi nismo nobena politična organizacija. Za Slovence pa tako ali tako velja rek: pet Slovencev pet političnih strank,“ se je pošalil Ribič.

Ribič je predsednik slovenske Pristave zadnjih sedem let, skupaj pa 11 let. Prvič je bil izvoljen za predsednika leta 1991. Prvi predsednik slovenske Pristave je bil sicer Jernej Slak.

SLOVENCİ IN ŠPORT

DRAVA IMA TUDI LABODA

Nekdanji jugoslovanski nogometni reprezentant Ljubinko Drušovič je tudi

uradno postal trener slovenskega prvotligaša Drave s Ptuja. Naslednik Roberta Pevnika je največjo igralsko slavo požel kot član portugalskih velikanov Porta in Benfice, prav na Portugalskem pa je 40-letni strateg tudi začel svojo trenersko pot. Sprememba se e zgodila tudi pri imenu kluba, ki je v svoje ime dodal sponzorja: uradno je sedaj: Labod Drava Ptuj.

ATLETSKI DOSEŽKI
 Damjan Zlatnar je bil na atletskem mitingu EAA v Carigradu drugi v teku na 110 m ovire (13,86), drugi pa je bil tudi Jan Žumer v teku na 100 m (10,52).

Tina Šutej je na mednarodnem atletskem mitingu v Budimpešti v skoku s palico zasedla drugo mesto (4,00 m). Marina Tomič (Kladivar) je bila v teku na 100 m ovire tretja (13,45).

NESLIŠNO ODLIČJE
 Slovenci so osvojili srebrno odličje na evropskem prvenstvu v košarki za gluhe, ki se je končalo v nemškem Bambergu, niso pa mogli ubraniti zlata z EP v Ljubljani izpred štirih let. V finalu so izgubili z Litvo z 58:71 (10:19, 26:35, 39:52).

KOLAJNA TUDI V MIRNIH VODAH

Slovenska kajakašica na mirnih vodah Špela Ponomarenko je na zadnji tekmi svetovnega pokala v Poznau osvojila drugo mesto v svoji paradni disciplini na 200 m, na 500 m, kjer bo Slovenijo zastopala na olimpijskih igrah v Pekingu, pa je bila peta.

Nedelja 6. julija v Slovenski hiši
PROSLAVA SLOVENSkih OSNOVNIH ŠOL NA ČAST SV. ALOJZIJU
 ❖ 16.00 Sv. Maša
 ❖ 17.00 Poklon padlim junakom
 ❖ 17.30 Odrska uprizoritev
»V KRALJESTVU PRAVLJIC«
 v izvedbi Slomškove šole
 Režija: Marcelo Brula in Andrejka Vombergar Štrfiček
LEPO VABLJENI!
 Vstopnina: otroci \$5; odrasli \$8

40. Mladinski Dan v San Martinu
NAZAJ PRIHODNOST
 08:45 Sveta maša
 10:00 Začetek tekmovanj
 12:15 Kosilo
 19:15 Kulturni program
Nato Prosta Zabava!
 18. julija 2008
Prišreno Vabljeni!
 Ramón Carrillo 2362 - San Martín Tel. 4755-1268

Slovenska poezija na Portugalskem

Prejšnji teden je pri lizbonski založbi Roma Editora izšla knjiga Treze Poetas Eslovenos (Trinajst slovenskih pesnikov). Izbor sta opravila Mateja Rozman in predsednik portugalskega društva Pen Casimiro de Brito.

V knjigi so med drugimi zbrane pesmi Daneta Zajca, Kajetana Koviča, Vena Tauferja, Svetlane Makarovič, Tomaža Šalamuna in Milana Jesiha.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 2. julija 2008

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,58 US dolar
1 EVRO	1,61 KAD dolar
1 EVRO	4,87 ARG peso

Vsem znancem sporočamo, da je 26. junija, v 81 letu starosti, v Sloveniji, umrl gospod

FRANCI SEDEJ

Priporočamo ga v molitev in blag spomin.

Žalujoci: v Sloveniji: žena **Paula** hčerki **Irma** in **Andra** vnuki **Karin**, **Peter** in **Ana** zeta **Robert** in **Simon** v Argentini: hčerka **Lea** vnuki **Lia Cecilija** in **Ivan** zet **Jože**

Slovenija, Argentina

Blagor mrtvim, ki umirajo v Gospodu! Odpočijejo naj se od svojih naporov, zakaj njihova dela gredo z njimi. Raz 14,13

Z globoko žalostjo sporočamo vsem prijateljem in znancem, da nas je v 86. letu starosti, zapustila naša mama in stara mama, gospa

Gabrijela Pregelj roj. Jurček

Zahvala g. patru Kukovici, ki jo je obhajal na domu in imel mašo ob krsti. Hvala vsem, ki so nam stali ob strani v tej težki uri, jo kropili in molili zanjo. Priporočamo jo v molitev in blag spomin.

Žalujoci: hčerki **Gabrijela Marija** in **Marija Agata** ter mož **Alfredo Sbarbati**; vnuka **Paulo** in **Matias**; nečaki **Tomaž Gabrenja**, **Tatjana Gabrenja por. Alpino** in veleposlanik **prof. Tine Vivod**, z družinami ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Ljubljana, Borovnica